

May I share a story with you?

- om brugerinddragelse i mere end én forstand

Brugerinddragelse kan være mere end enkelte projekter, som vi retter mod bestemte befolknings- eller aldersgrupper. I Washington arbejder museerne efter en anden og større vision: Museer og brugere deler dagligt viden og historier, og museerne bliver til levende, voksende organismer med mange stemmer og fortællinger. En reportage fra verdens største museums- og forskningskompleks The Smithsonian Institution.

Art al la Cart eller Interactive Carts er små mobile vogne, man møder rundt omkring på museerne. De knytter sig til udvalgte udstillinger, værker eller historiske perioder. Her er det en bemanded hands-on vogn, hvor en guide fortæller om tilblivelse og materialer i forbindelse med Debora Butterfields broncehest, Monekana fra 2001; den ser ud til at være lavet af drivtommer, men er støbt i bronze.

Af Tine Seligmann, museumsinspektør, Museet for Samtidskunst

“May I share a story with you?” En midaldrende mand med asiatiske træk bryder ind og fortæller, hvordan han på grund af sit udseende og hudfarve er blevet diskrimineret og afkrævet identitetspapirer på trods af sit amerikanske statsborgerskab. Vi er på National Museum of Natural History i Washington DC, midt i deres nye udstilling *RACE: Are We So Different?* Folk sidder tæt på små skamler rundt om professor Tom Guglielmo fra George Washington University, der i dag diskuterer raceproblematikker gennem tiderne. Folk deltager ivrigt, og flere besøgende stopper op og lytter med. I dag kører programmet *The Scholar is in*, en serie på museet, hvor besøgende kan møde og tale med antropologer, forskere, historikere, sociologer m.fl. om aktuelle emner, som de skiftende og faste udstillinger tilbyder. Senere på dagen møder jeg Helen på en guidet tur; hun er Cherokee-indianer og Cultural Interpreter på National Museum of the American Indian. Museet har udstillinger om levestil, historie og kunst af og om indfødte amerikanere på den vestlige halvkugle. Helen taler ud fra sin egen baggrund og fortæller, at de i museets udstillinger ikke kaster et eksotisk blik på landets mange amerikanske indianere, men fortæller historien gennem de oprindelige folks egne stemmer. På National Museum of American History er det Pat, en midaldrende kvinde, der står for dagens *Highlight Tour* om museets historiske begivenheder og epoker; igen hæfter jeg mig ved den nære vedkommende historie om et *vi* og et *os*.

Professor Tom Guglielmo fra George Washington University diskuterer raceproblematikker med gæster på udstillingen RACE: Are We So Different?, The National History Museum. Bl.a. om der er forskel på blod af sorte og hvide mennesker, og hvorfor sorte tidligere ikke har kunnet være bloddonorer, selv om det er videnskabeligt bevist, at der ikke er forskel i blodkvalitet.

Artiklens forfatter prøver at gribe verden i form af en oppustet gummibold. Bolden bliver holdt oppe af en nedre fra kommende luftstrøm i stationen for What Makes a Wing Work på Air and Space Museum. I afdelingen How Things Fly er det muligt at eksperimentere med en række opsætninger af, hvordan f.eks. et fly fungerer, og hvordan aerodynamiske kræfter kan holde et fly oppe.

Helen er Cherokeeindianer og Cultural Interpreter på National Museum of the American Indian. Museet har udstillinger med levestil, historie og kunst af og om indfødte amerikanere på den vestlige halvkugle. Helen fortæller, at de ikke kaster et eksotisk blik på landets mange amerikanske indianere, men fortæller en nutidig historie gennem deres stemme, som også er en del af hendes historie.

Behind the scenes! Når man går rundt i udstillingerne, møder man f.eks. konservatorer i arbejde, eller en formidler, der viser, hvordan et jordbærs dna-streng ser ud. På Luce Foundation Center kan man følge konserveringen af rammer, papir, sten og maleri bag glasruder og få indblik i deres arkiverings- og registreringsmetoder.

National Museum of National History åbnede i 1910 og var et af de første museer til at huse The Smithsonian's samlinger. Museets areal spænder over 18 fodboldbaner og har 1000 ansatte til at dække forskning, formidling og afvikling af de fæste og skiftende udstillinger. Med et voksende netværk af hjemmesider er museet et samlingspunkt for national og international uddannelse, tilgængeligt for alle.

Teens! Her ses en gruppe teenagere på Postal Museum, der er ved at udvælge frimærker, der skal repræsentere en historie, som de efterfølgende skal arbejde videre med i grupper. ARTLAB+ A, design studio for teens på Hirshhorn Museum and Sculpture Garden er et andet spændende tiltag, hvor de har en Broadcast Club, Artlabs, New Radio Station og Noise Factory se <http://artlabplus.si.edu/artlabplus/#fp>.

En personlig tilgang

Jeg er på studietur i Washington DC for at besøge The Smithsonian Institution, som udgør 19 museer og 9 forskningscentre samt en lang række filialer verden over (ref. 1). Mit fokus er måden, hvorpå man i USA arbejder med brugerinddragelse, og hvordan det kan styrke museernes undervisningsafdelinger og samtidig have en positiv afsmittende effekt på den generelle formidling af samlinger og forskning. Jeg oplevede på museerne en meget dedikeret og personlig tilgang til stoffet, hvor det enkeltes menneskes og Amerikas historie fortæller gennem landets topografi, portræt- og landskabsmaleri, flyvningens historie, eller gennem beskrivelsen af, hvordan posten er blevet bragt ud gennem tiderne og har skabt kommunikation på tværs af lange distancer.

Det er tydeligt, når man kommer rundt på museerne, som alle har gratis adgang til, og følger guidede ture, at amerikanerne føler sig som en meget ung nation med en kort historie bag sig, og at de oplever et behov for at stadsfæste historien via et personligt nedslag.

Hirshhorn Museum and Sculpture Garden er et af de senere skud på stammen af museer under the Smithsonian. Museet åbnede 1974 og er bygget op som en cylinder og har gennem tiden fået flere øgenavne som 'the bunker', 'the gas tank' eller 'the Malls Doughnut'. The National Mall er et stort grønt område, der spændes ud mellem Capitol Hill og Washington monumentet, hvor mange af museerne ligger.

Du bestemmer næste udstillede værk

The Smithsonian arbejder med en strategisk og visionær plan for 2010-2015, som de kalder *The Four Grand Challenges: Unlocking the Mysteries of the Universe; Understanding and Sustaining a Biodiverse Planet; Valuing World Cultures and Understanding the American Experience* (ref. 2).

Alle fire udfordringer kommer til udtryk i udstillingerne; særligt i måden, hvorpå de inddrager og gør forskning, indsamling, bevaring og registrering forståelig over for de besøgende. Desuden er det målet at fremme og styrke det tværfaglige fokus og samarbejde på tværs af museerne. Når man går rundt i udstillingerne, møder man konservatorer, der sidder og graver en dinosaurtand ud af en sten eller en formidler, der viser, hvordan et jordbærs dna-streng ser ud. På Luce Foundation Center (ref. 3) kan man følge konserveringen af rammer, papir, sten og maleri bag glasruder.

Her er de arkiverede værker iscenesat i store arkivreoler, bygget til at synliggøre og formidle. Og man kan selv gå videre i arkiverings- og registreringsdatabaser med de værker, man finder interessante, ligesom de besøgende opfordres til at stemme om, hvilket værk der næste gang skal udstilles m.m.

Ud af huset-museum

Der findes ikke en god direkte dansk oversættelse af udtrykket 'to empower', men det handler om at sætte i stand til eller give evnen til at gøre noget selv. En vigtig del af The Smithsonian's mission er formidling af viden ved at yde faglige og professionelle udviklingsprogrammer, også til undervi-

sere. Lærerworkshops og materialetilbud handler ikke kun om at informere om tilbud på museet, men om at give lærerne værktøjer, så de i klasselokalet selv kan undervise på en tværfaglig, kreativ og innovativ måde.

Museerne når langt med deres viden, fordi de anvender forskellige tiltag inden for E-learning, virtuelle klasseværelser og online-dialog. Mens jeg har et møde med Emily og Tracie fra Smithsonian Center for Education (ref. 4), er der for eksempel en onlinevideokonference om 'Celebrate the land' i gang. Undervisere fra alle stater i USA kan logge sig på online og sende spørgsmål til forskere og kuratorer fra de forskellige fagområder og museer. Videokonferencerne lægges ud på The Smitsonians' hjemmeside (ref. 5).

Fleere af museerne bruger videokonferencer, også direkte til eleverne i klasserne. Som på American Art Museum, hvor elever og lærere uden at forlade klasselokalet kan få en real timevideokonference om

museets omfattende samling af amerikansk kunst (ref. 6). Når skoler, elever og lærere ikke kan komme til museet, må museet komme til dem.

Brugeren som kreativ tæinker

Når Jeff fra Postal Museum taler om at bruge museet som en ressource til at kommunikere og skabe netværk med verden omkring sig, bliver det rigtig spændende. Han leder et treårigt program, Mobile Learning Institute (ref. 7), der ved hjælp af nye teknologier og kreative færdigheder giver undervisere nye muligheder i klasseundervisningen. Kort fortalt skal lærerne på tværs af fag arbejde i grupper og løse en opgave på museet, som de på kreativ vis efterfølgende skal dele og promovere for de andre på kurset. Lærerne får en masse viden og erfaring i kreativ undervisning gennem mødet med museets samlinger, som de efterfølgende kan tage med hjem i klassen og dele med deres elever.

Tværfaglighed, kreativitet og innovation

står dermed i centrum for de professionelle udviklingsworkshops til undervisere og elever. Men det gør det også i forhold til den enkelte besøgende. Jeg kan nævne *Spark Lab* på National Museum of American History, hvor børn alene eller sammen med deres forældre kan udføre videnskabelige forsøg omkring f.eks. livscyklusser og forsøge sig som kreative og opfindsomme tænkere (ref. 8).

Fortæl mig din historie

Identifikation, indsigt og medansvar skaber et godt udgangspunkt for læring og vidensdeling. Men brugerinddragelse er ikke kun konkrete projekter rettet mod bestemte befolknings- eller aldersgrupper. På min tur rundt på museerne oplevede jeg en anden og større vision om at dele viden og historier. Her 'empowerede' museerne og deres brugere gensidigt hinanden på en kreativ og innovativ måde, så det man oplevede i museet ikke bare blev udstillede genstande, men brugbare og kommunikative redskaber til den pulserende verden udenfor. Dette indblik har i høj grad inspireret mig til mit videre arbejde i og uden for museumsverdenen. At opleve museer som levende voksende organismer med mange stemmer og fortællinger! Kort sagt: Hvad er din historie - og vil du dele den med mig?

Referencer:

1. Smithsonian: <http://www.si.edu/> og
2. <http://www.si.edu/ofg/GrandChal-ISOLAA.htm>
3. <http://americanart.si.edu/luce/>
4. www.smithsonianeducation.org
5. <http://www.smithsonianconference.org/shout/>
6. <http://americanart.si.edu/education/video/>
7. <http://sparklab.si.edu/>
8. <http://npm.si.edu/edlab/index.html>

Studieturen var på 12 dage i september 2011 og var støttet af KUAS, formidlingspulje 5: International erfaringsudveksling og kompetencegivende efteruddannelse. Forud for turen havde forfatteren kontakt med The Smithsonian Center for Education and Museum Studies og fået en række aftaler med undervisningsansvarlige på udvalgte museer. Fokus var, hvordan man i USA arbejder med brugerinddragelse, og hvordan - og om det kan styrke museernes undervisningsafdelinger og samtidig have en positiv effekt på den generelle formidling til museers gæster.

På National Portrait Galleri lånte jeg et Portrait discovery Kit. Jeg valgte tasken med George Washington, og som en detektiv begav jeg mig på jagt efter portrætter af USA's første præsident. Her blev jeg udfordret til at finde ud af, hvordan et portræt kan analyseres ud fra positioner og forskellige symbolikker m.m.

